

standen om, at det skulde være nødvendigt at udskyde Lukketiden til Kl. 7, hvis det maatte ønskes af et Flertal i Kommunalbestyrelsen, henholdsvis Sogneraadet og Byraadet. Jeg kan derfor ikke anbefale denne Bestemmelse, men haaber, den hører til de Spørgsmaal, der kan forhandles om i det kommende Udvalg.

I Slutningsbestemmelsen i § 2 bemyndiges Indenrigsministeren til ved Bekendtgørelse at træffe Bestemmelse om, at Salg af Programmer som Gadehandel skal være tilladt om Aftenen efter de i § 1 fastsatte Tider. Da den højtærede Indenrigsminister saaledes ikke har ment det formaalstjenligt at følge det nedsatte Udvalg af Embedsmænd i at optage en Bestemmelse i Loven herom, men ønsker at afgøre Spørgsmaalet ved en ministeriel Bekendtgørelse, vil jeg meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, at en saadan Bekendtgørelse maa komme til at gaa ud paa, hvad jeg ogsaa tror stemmer med den højtærede Ministers Sindelag, at Programsalg bliver en fri Handel, der ogsaa i Fremtiden kan foregaa under de nuværende Former. Jeg tror, det er en Overdrivelse, naar Privatteaterdirektørerne, endog med Støtte af Chefen for det kongelige Teater, siger, at der herved paaføres Teatrene en meget nærgaaende Konkurrence. De Programmer, der sælges paa Gaden, er jo saa knappe i deres Form, at den Del af Befolkningen, som ønsker fyldigere Oplysninger, til enhver Tid vil købe Teatrenes officielle Programmer, medens de, som ikke ønsker nogen særlig Lektüre, men kun Personlisten, køber Programmerne paa Gaden. Disse Programsælgere arbejder ofte under sludfulde og vanskelige Vilkaar, og jeg kan ikke anbefale at berøve dem deres Erhverv.

Under sin Omtale af § 3 c. var det ærede 8de Medlem for 5te Kreds inde paa et Spørgsmaal, som jeg ogsaa har tænkt en Del over, nemlig den Forskel, der gøres paa Blomsterhandlerne i Byerne derved, at nogle har Tilladelse til at holde aaben Bød paa Søn- og Helligdage fra Kl. 6 Morgen til Kl. 12 Middag, medens de Forretninger, som ligger i Nærheden af Kirkegaarde — det vil sige saadanne Forretninger, som efter *Politrets* Opfattelse ligger i Nærheden af Kirkegaarde —, har Ret til at holde aabent, saa længe Kirkegaarden er aaben. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal nu har været drøftet i saa mange Aar og har saaet saa megen Splid indenfor Handelsstanden, navnlig Gartner- og Blomsterhandlerstanden, at Tiden nu er inde til at ordne Forholdet paa en ensartet Maade. Efter

min Mening er den eneste rette Maade den, at alle Gartnere og Blomsterhandlere lukker deres Forretning Kl. 12 Middag. Jeg ved meget vel, hvad der kan indvendes derimod. Den ærede Ordfører for Venstre henviste jo ogsaa til de smukke Ord, der er brugt som Begrundelse for Kravet om at opretholde Kirkegaardshandelen, nemlig at Folk skal kunne smykke deres kære Grave, men jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at heller ikke han billigede, at de saakaldte Kirkegaardsgartnere og Blomsterhandlere skulde have en saa vidtgaende Tilladelse til at holde aabent. Naar alle Byens Beboere fra Kl. 6 Morgen til Kl. 12 Middag kan købe deres Kranse og deres Blomster, er der nemlig kun Tale om den Ulejlighed, det er at tage dem med i Sporvognen ud til Kirkegaarden, og denne Ulejlighed forekommer mig ikke at være uovervindelig. Jeg maa altsaa tilraade, at alle Forretninger paa dette Omraade stilles lige.

I Slutningen af § 3 findes en Bestemmelse, som jeg hilser med Glæde, nemlig den, at „Personer, der er ansat som Medhjælpere i de under a., b. og c. omhandlede Forretninger, skal hver anden Søndag have helt fri og hver anden Søndag have fri senest et Kvarter efter Lukketid“. Det er et af de Fremskridt, der har ladet vente alt for længe paa sig. — I denne Forbindelse vil jeg gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om man ikke ved denne Lejlighed kunde ordne et Spørgsmaal, som Gang paa Gang har været rejst, men som endnu ikke er løst, nemlig Spørgsmaalet om Siddepladser i Forretninger. De fleste vil sikkert erkende, at det er en streng Bestilling at staa bag en Disk Time efter Time en lang Dag igennem, ja, det kan være en hel Lidelse. Det, der ønskes fra Handels- og Kontormedhjælpernes Side, er, at der bliver indrettet et vist Antal Siddepladser i alle Forretninger, saaledes at Personalet, naar det ikke er beskæftiget enten med Ekspedition eller Oprydning, kan faa nogle Minutter nu og da til at hvile sig i. Alle Læger vil erkende, at Bensygdomme forekommer hyppigt, ikke mindst blandt de kvindelige Ekspedienter, paa Grund af den Overanstrengelse, som denne unødige Staaen op i Butikken bevirker. Hvis den højtærede Indenrigsminister kunde imødekomme dette rimelige Ønske, vilde han sikkert høste megen Anerkendelse, særlig blandt det smukke Køn indenfor Handelsstanden.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til § 5. Der staar i Afsnit a., at Bestemmelserne i §§ 1, 3 og 4 om Lukning ikke skal gælde den sidste Torsdag og